

ஆட்சி ஏற்பட்டது. கோவில் ஆட்சியாளர் ஆளுங்குலம் என்றும், 'அமிர்த கணத்தார்' என்றும் பெயர் பெற்றனர். பெருங்கோவில்களில் ஆடல்மகளிர் இருந்து பணி செய்தனர். கோவில் பணிகளைக் குறைவறச் செய்யப் பணி மக்கள் பலர் இருந்தனர்.

சில கோவில்களை அடுத்து மடங்கள் இருந்தன. மடங்கள் துறவிகளின் ஆட்சியில் இருந்தன. அவர்கள் மக்களுக்குச் சமய போதனையையும் மருத்துவ வசதியையும் அளித்து வந்தனர்; விழாக் காலங்களில் உணவு வழங்கினர். கோவில்களில் இராமாயணம், பாரதம் போன்ற நூல்கள் படித்துப் பொது மக்களுக்கு விளக்கப் பெற்றன. கோவிலில் வேலை செய்த ஒவ்வொருவருக்கும் நிலம் மானியமாக வழங்கப்பட்டிருந்தது.

11. சோழர் வரலாறு

1. சோழர் வரலாற்றுக்குரிய மூலங்கள்

சோழர் ஆட்சி ஏறத்தாழக் கி.பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் தொடங்கி பதிமூன்றாம் நூற்றாண்டோடு முடிவடை கிறது. இந்த 400 வருட காலம் தமிழகம் முழுவதி லுள்ள கோவில்களில் சோழர் காலக் கல்வெட்டுகள் பல்லாயிரக்கணக்கில் காணப்படுகின்றன. சோழர்கள் நாடாண்ட பொழுது, பம்பாய் மாநிலத்தைப் பிற்காலச் சாளுக்கியர்களும் இராட்டிர கூடர்களும் ஆண்டனர். அவர்கள் சோழரோடு ஓயாது போரிட்டு வந்தனர். கோதாவரி, கிருஷ்ணை ஆறுகளுக்கு இடைப்பட்ட வேங்கி நாட்டைச் சாளுக்கியர் ஆண்டு வந்தனர். சோழர்கள் அவர்களுடன் உறவுகொண்டு மேலைச்சாளுக்கியரைத் தாக்கி வந்தனர். இவர்களுடைய கல்வெட்டுகள் சோழர் வரலாற்றை அறியப் பெருந்துணை செய்கின்றன.

வீரபாண்டியனை அரியணை ஏற்றினான். இந்த இரு போர்களிலும் சோழரே வெற்றிபெற்றனர். இலங்காபுரியின் படையெடுப்பாலும் சோழர் படையெடுப்பாலும் பாண்டியநாடு பெரிதும் துயருற்றது. பராக்கிரமபாகுவிற்கும் பேரிழப்பு உண்டானது. இரண்டாம் இராசாதிராசன் நாடாண்டபொழுது அவன் தம்பியான குமாரமகீதரன் (குமார குலோத்துங்கன்) என்ற மூன்றாம் குலோத்துங்கன் இளவரசனாக இருந்தான். (சோழர் வரலாறு, பக். 365- 372.)

மூன்றாம் குலோத்துங்கன் (கி.பி. 1178-1218)

நாட்டு நிலை: சோழப் பெருநாடு உருவிற் பெரியதாக இருந்தது. ஆயினும் சிற்றரசர்கள் தங்கள் செல்வாக்கைப் படிப்படியாக வலுப்படுத்திக் கொண்டே வந்தனர்.

போர்ச் செயல்கள்:

1. மதுரை கொண்டது: குலசேகர பாண்டியனுக்கு மகனான விக்கிரம பாண்டியன் மூன்றாம் குலோத்துங்கனிடம் அடைக்கலம் புகுந்தான். அப்பொழுது நாடாண்டு வந்த வீரபாண்டியன் சோழனுக்கு மாறாக நடந்து கொண்டான் போலும்! போர் மூண்டது. வீரபாண்டியன் தோற்றான். அவனுக்கு உதவியாக வந்த ஈழப்படைகளும் தோற்றன. விக்கிரம பாண்டியன் அரசனானான்.

தோற்று ஓடிய வீரபாண்டியன் சேரன் உதவிபெற்றுப் பாண்டிய நாட்டினுள் நுழைந்தான். குலோத்துங்கன் அவனை மீண்டும் முறியடித்தான். அவன் முடி சோழனிடம் அகப்பட்டது. அவன் மனைவி சிறைப்பட்டாள். அவள் சோழன் வேளத்துக்கு அனுப்பப்பட்டாள் (வேளம் என்பது பணிப் பெண்கள் படை). பிறகு வீரபாண்டியனும் சேர மன்னனும் குலோத்துங்கனைச்

சரணடைந்தனர். நல்ல உள்ளம் கொண்ட குலோத்துங்கன் பாண்டியனுக்குப் பாண்டிய நாட்டின் ஒரு பகுதியை அளித்தான். முடியையும் அளித்து மதுரையை ஆளும்படி செய்தான்.

2. வேணாட்டுப் போர்: வேள் நாட்டை ஆண்ட வீரகேரளன் சோழனைப் பகைத்துக் கொண்டான். குலோத்துங்கன் போரில் அவனை முறியடித்தான். வீரகேரளன் அவன் அடிகளைப் பணிந்தான். பெருந்தன்மை மிகுந்த குலோத்துங்கன் அவனுடைய நாட்டை அவனுக்கே அளித்துவிட்டான்.

3. ஈழம் கொண்டது: முதலாம் பராக்கிரமபாகு என்பவன் ஈழத்து அரசனாக இருந்தான். அவன் சோழனுக்கு மாறாக நடந்தான். சோழன் தன் படை கொண்டு ஈழநாடு சென்று அவனைப் போரில் புறங்கண்டான். தோற்றவன் சோழனைப் பேரரசனாக ஒப்புக் கொண்டான்.

4. கருவூர் கொண்டது: திருச்சிராப்பள்ளியை அடுத்த கருவூரில் சேரர் மரபினர் ஆண்டு வந்தனர். குலோத்துங்கன் காலத்தில் அங்கு இருந்த இரசன் சோழனிடம் நன்முறையில் நடந்து கொள்ளவில்லை. உடனே போர் நடைபெற்றது. கருவூர் மன்னன் தோற்றான்; அதன்பின் சோழனைப் பணிந்தான். சோழன் அவனையே கருவூரை ஆளும்படி விட்டான். இவ்வாறு கருவூரில் அவனுக்குச் சோழன் முடிவழங்கிய காரணத்தால் அவ்வூர் 'முடிவழங்கு சோழபுரம்' என்று பெயர் பெற்றது.

5. கச்சி கொண்டது: கச்சி- காஞ்சிபுரம். தெலுங்குச் சோடனான (சோழனான: ழ= ட தெலுங்கில்) நல்ல சித்தன தேவன் என்பவன் காஞ்சியைக் கைப்பற்றினான். அதனால் சோழன் அவனை வென்று காஞ்சியை மீட்டான். இவ்விரு போர்களும் அடுத்தடுத்த நிகழ்ந்தமையால், 'கருவூரும் கச்சியும் கொண்டருளிய குலோத்துங்கதேவர்' என்று சோழன் சிறப்பிக்கப் பெற்றான்.

மூன்றாம் பாண்டிப்போர்: விக்கிரமபாண்டியன் மகனான சடையவர்மன் குலசேகரபாண்டியன் சோழனுக்கு அடங்கவில்லை. இதனால் சோழன் அவனைப் போரில் வென்று அரண் மனையை அழித்தான்; 'சோழ பாண்டியன்' என்ற பட்டம் பெற்றான்; பாண்டிய நாட்டைத் தன் ஆட்சியிலேயே வைத்துக்கொண்டான். மதுரை, 'முடித்தலை கொண்ட சோழபுரம்' என்று பெயர் பெற்றது. சோழன் மதுரையில் வெற்றிமுழுக்கும் வீரமுழுக்கும் செய்துகொண்டான். இவ்வாறு சோழன் சேரனையும் பாண்டியனையும் வென்று மேம்பட்டதால் 'திரிபுவன வீரன்' என்று தன்னை அழைத்துக் கொண்டான். (V.R.R. தீட்சிதர், மூன்றாம் குலோத்துங்கன், பக் 40-57.)